No. 29 DUMINECA 6 FEBRUARE. ANUL II — 1877.

ABONMAENTELE

IN TOATA ROMANIA:

Pe an . . . . . L. n. 48
Pe 6 luni . . . . . » » 24
Pe 3 luni . . . . . » » 12

IN STRAINATATE:

Pe an . . . . . » » 60

INSERTIUNI SI RECLAME:

Linia de 30 litere petit, pagina IV, 3 bani, pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi

Reclame 2 lei noi linia.

Un numĕr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE ÎN TOATE ZILELE DE LUCRU

BIUROUL REDACŢIEI ŞI ADMINISTRAŢIEI: PALATUL „DACIA.“

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii *Haasenstein & Vogler* în Vienna, Walfischgasse 10. *A. Oppelik* in Vienna, Stubenbastei 2; *Rudol Mosse* in Vienna, Seilerstätte 2, *Vincenz Hrdicka* in Vienna, Teinfaltstrasse 17; *Philipp Lob* in Vienna, Eschenbachgasse 11; *L. Lang & Comp.* in Pesta şi *Havas-Laffite-Bullier & Comp.* in Paris.

Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un numĕr în Districte 15 bani.

BUCURESCI — FEBRUARE.

Ierĭ s'a terminat în Senat desbaterea asupra interpelărĭi d-lui Cogălniceanu în privinţa Universităţiĭ de Iaşĭ; Senatul a primit cu 37 voturĭ contra 11 următoarea moţiune propusă de interpelator:

„Senatul ascultând esplicaţiunile „d-luĭ ministru al Instrucţiuneĭ publice.

„Avênd în vedere abaterea de la îndatoririle lor a maĭ multor profesorĭ de la Universitatea de Iaşĭ carĭ prin libera lor voinţă îmbrăţişând cariere şi ocupaţiunĭ ce-ĭ pun în imposibilitatea de a'şĭ îndeplini misiunea profesorală, aŭ adus drept resultat decadenţa sus zisuluĭ institut de învĕţământ.

„Regretând această decadenţă a Universităţiĭ de Iaşĭ.

„Iuvită cu tot denadinsul pe ministru Instrucţiuniĭ publice ca *fără întârziere* să aplice dispositiunele art. 10, 390, 396, 398 din legea instrucţiuneĭ publice în privinţa profesorilor de la zisa Universitate carĭ aŭ părăsit catedrele lor, şi ast-fel compromit viitorul uneĭ întregĭ generaţiunĭ.

„Tot-d'o-dată aşteaptă şi reclamă cât maĭ curând presentarea unuĭ proiect de lege avênd de scop reorganisarea şi complectarea Universităţeĭ de Iaşĭ ast-fel ca acest mare institut de învĕţământ superior se corespundă la trebuinţele materiale şi intelectuale ale Romănieĭ de sus; şi trece la ordinea zileĭ.“

Profesoriĭ Universităţiĭ din Iaşĭ loviţĭ prin acéstă moţiune, sunt: d. Nicolae Ionescu, ministru-profesor; d. Stef. Şendrea, profesor-agent; d. Gheorghiu, profesor-deputat, d. Climescu, profesor-deputat. d. Vizanti, profesor-deputat-perchisiţionist; d. Suciu, profesor-membru la Curtea de apel, d. G. Ureche, profesor-membru la Curtea de apel.

Vom reveni asupra lor în unul din numerele viitoare; pentru astăzĭ ne mărginim a spune că toţĭ sunt fracţioniştĭ şi că prin urmare, ţinta, ce am presupus'o interpelărĭ d-luĭ Cogălniceanu, în numĕrul nostru trecut, a fost pe deplin atinsă.

Eşecul guvernuluĭ în urma primireĭ acesteĭ moţiunĭ, îndoit de accentuată prin tergiversarea sa cu necomplectarea Senatuluĭ de alaltăierĭ, este de netăgăduit. Cu toate acestea, d-niĭ ministriĭ Brătianu şi Chiţu s'aŭ încercat a da chestieĭ o interpretare maĭ blândă, de şi ne pare cu neputinţă a şterge blamul, ce este cuprins cel puţin în contra d-luĭ ministru de Instrucţiune publică.

Un lucru însă remâne pe care nimenĭ nu s'a încercat a'l îmblânzi şi care nu admite două interpretărĭ: lovirea de moarte adusă d-luĭ Nicolae Ionescu, ministru — profesor fracţionist.

D-sa şi amiciĭ d-sale politicĭ sunt condamnaţĭ prin moţiunea Senatuluĭ, propusă de chiar tatăl Universităţiĭ de Iaşĭ.

Se şi vorbeşte, în momentul când scriem aceste rênduri, de retragerea d-luĭ Ionescu din cabinet şi de o nouă criză ministerială, a patra séŭ a cincea de câte-va lunĭ.

Ce fericită a fost ţéra sub guvernul radicalilor de dincoace de Milcov şi a fracţioniştilor de dincolo!

A se vedea telegramele pe pagina III-a.

EPISTOLELE UNUI IEŞAN

II.

Domnule redactor,

Am un vecin la ţeară, care nu a citit nicĭ pe Gneist nicĭ pe Tocqueville şi care prin urmare nu are idee nicĭ de ce este un self guvernement nicĭ de ce este centralizare saŭ descentralisare.

Cu toate aceste el ştie, că 2 şi cu 2 fac 4 şi că dacă chila de grâŭ te ţine 7 galbenĭ şi o vinzĭ cu 5, lucrezĭ cu pagubă.

Acest vecin mi-a făcut o dată următórea socoteală, ce nu era lipsită de bun simţ şi ale căreĭ conclusiunĭ mi se par greŭ de resturnat.

Suma ce noĭ contribuabilĭ plătim sub titlu de centimĭ adiţionale, se urcă pe an la 17 milióne de francĭ a. d. aproximativ la 60 la sută a tuturor veniturilor directe ale Statuluĭ. De vom deduce din acéstă sumă vr'o 4 milióne ce sunt întrebuinţate de bine de rĕŭ pentru administraţiunea târgurilor, rĕmân 13 milióne pentru sate şi judeţe, cea ce pe 13 anĭ de când funcţionéză noa organisaţiune judeţiană şi comunală, ne dă un total de aproape 150 de milióne chiar daca vom ţinea seamă că centimele adiţionale nu aŭ fost tot-d'a una atât de numeróse ca astăzĭ.

In contra acestor 150 de milióne judeţele şi comunele rurale nu aŭ primit nimic, absolut nimic; căcĭ ele aŭ servit în maĭ totalitatea lor a plăti numaĭ lefele impiegaţilor.

Nicĭ macar siguranţa publică nu este garantată pentru aceştĭ banĭ, din contră cel maĭ hoţ devine primar şi sunt oamenĭ ce, intraţĭ în primărie cu patru boĭ ş'un car, posedă astăzĭ 200 fălcĭ de pământ fără altă speculă de cât acea de-a administra pe concetăţeniĭ lor.

Zicêndu'mĭ acestea, vecinul meŭ să întreba, cum înţelepţiĭ de la Bucurescĭ nu pricep, că cu acest sistem mergem la o ruină neapărată?

Am căutat să'l liniştesc, citându'ĭ cuvintele luĭ *Gneist* că „într'un guvern parlamentar reformele nu sunt cu putinţă de cât atuncĭ, când viciile uneĭ organisaţiunĭ greşite aŭ avut asupra Statuluĭ efecte desastroase, ce se manifestă prin fenomene pipaibile şi prin adânc simţite abuzurĭ de administraţiune.“ Atuncĭ vecinul meŭ s'a mâniat şi m'a părăsit, zicêndu'mĭ că, dacă ne-am uita maĭ puţin în cărţĭ, şi maĭ mult în jurul nostru, ar merge toate maĭ bine.

Eŭ însă m'am gândit mult şi la cuvintele şi la mânia vecinuluĭ meŭ şi de ce mĕ gândiam, de ce găsiam că are dreptate.

In adevĕr, cărţile şi teoriile aŭ să ne piarză, căcĭ în fine ştiinţa este ea un lucru absolut? séŭ neflind alta de cât suma legilor generale ce isvorĕsc din natura fenomenelor reale, ea variază împreună cu aceste fenomene, ast-fel în cât ceea ce este ştiinţă în Francia, poate prea bine să fie neştiinţă în România? şi închinându-ne teoriilor culese prin universităţĭ fără a studia nicĭ natura nicĭ gradul de cultură a poporuluĭ nostru, am cere poate de la dênsul ceea ce nu ne poate da şi am lăsa în părăginire adevĕratele sale însuşirĭ.

Şi aceasta s'a întâmplat tocmaĭ în cazul ce ne ocupă. Oamenii noştri de Stat aŭ învĕţat că *self governement* este condiţia *sine qua non* a unuĭ guvern liber şi că descentralizarea este corolarul necesar a fie-căruĭ *self governement*

Aŭ dat decĭ ţĕreĭ o Constituţiune şi aŭ crezut, că decentralisează copiând legile judeţene şi comunale din Francia şi Belgia. Aŭ uitat numaĭ un singur lucru: că întreaga clădire a unuĭ guvern parlamentar este o pură fantasmagorie fără neatărnarea caracterelor şi că în politică neatărnarea caracterelor nu se poate obţinea de cât deprinzênd cu sila pe cetăţenĭ la exercitiul datoriilor lor politice; căcĭ tendinţele fireştĭ ale intereselor noastre, precum a observat'o un mare publicist, ne îndeamnă tot aşa de puţin la aceasta ca apetiturile trupeştĭ la castitate.

Anglia a întrebuinţat sila, de care vorbim prin organizaţiunea sa comunală şi comitală. Ea a zis cetăţeanuluĭ: îţĭ daŭ faţă cu guvernul central cea maĭ mare libertate; ca să am însă garanţia că veĭ câştiga experienţa necesară pentru aceasta, veĭ administra singur comuna şi comitatul, dar degeaba şi sub condiţiunile de respundere cele maĭ grele. Cine aspiră a guverna pe o treaptă maĭ înaltă, trebue să se deprinză întâiŭ a guvernà pe o treaptă maĭ joasă, şi silindu-te la aceasta, nu tu îmĭ facĭ un serviciŭ, ci eŭ îţĭ fac ţie binele cel maĭ mare ce îţĭ pot face.

Gratuitatea funcţionarilor judeţenĭ şi comunalĭ şi responsabilitatea lor civilă şi criminală este decĭ temelia chiar a *self governementuluĭ* *) şi numaĭ aşa vom putea forma elemente câr-muitoare ce vor avea şi experienţa şi neatîrnarea cerută într'un guvern parlamentar.

La noĭ însă nu a vroit nimenĭ să ştie de acest adevĕr. Este drept că speriaţĭ de sistemul nostru prea centralisator, am dat judeţuluĭ şi comuneĭ un soiŭ de autonomie, dar în loc de a le subordona legeĭ, le-am subordonat administraţiuneĭ şi sub cuvênt, că democraţia trebueşte retribuită, am creat lefurĭ şi paralefurĭ în cât singurul dar absolut, singurul resultat al legilor noastre decentralizătoare a fost sporirea biurocraţilor. Resultatul este că pe cât cresc libertăţile, pe atât degenerează caracterele şi că, în loc de cetăţenĭ, nu maĭ avem de cât postulanţĭ. In sferele de sus intriga pentru ministerĭ, în sferele mijlocĭ intriga pentru locurile judeţene, în sferele de jos intriga pentru primărie şi notariat, şi când un guvern ameninţă de a ţinea prea mult, românul, devenit *fiinţă budgetară*, să îndreaptă în contra luĭ. Răpede, răpede să formează coaliţiunĭ din elementele cele maĭ eterogene şi să restoarnă tot în aparinţă pentru că aşa o cere libertatea şi naţionalitatea, în realitate însă pentru că budgetul nu este în stare să satisfacă deodată foamea tuturor.

Eĭ bine, vecinul meŭ avea, o repet, dreptate; cu sistemul acesta mergem spre o ruină materială şi morală de care nimic nu ne va scăpa.

Trebue dar să'l părăsim.

Ştiŭ că fie-care reformă în sensul acesta va ridica în contra eĭ majoritatea poporuluĭ român; am avut deja un mic esemplu cu d. Maiorescu la prilegiul legiĭ sale pentru învĕţământ; când însă rĕul ajunge la culme, se întêmplă ades, că se ucid reformatoriĭ, dar că reformele remân, şi aceasta este principalul.

Din cele ce preced, aţĭ putut vedea, d-le redactor, că urmăresc un întreit zel:

1). Combaterea funcţionarismuluĭ prin simplificarea organiţiuneĭ noastre administrative.

*) Se înţelege, că nu vorbim aicĭ de reforme englese. Legea comunală din 1858, care părăseşte vechile tradiţiunĭ, a produs în tendinţele sale biurocratice resultate atât de rele, în cât acéstă experienţă greşită e tocmaĭ cel maĭ puternic argument în favoarea ţĕreĭ noastre.

PARTEA LITERARA.

RECENSIUNE.

. . . fungar vice cotis, acutum reddere quæ ferrum valet, expers ipsa secandi.

Horaţiu.

A. I. ODOBESCU. ISTORIA ARCHEOLOGIEI

Studiŭ introductiv la acéstă sciinţă; prelegerĭ ţinute la facultatea de litere din Bucureştĭ.

I. Anticitatea şi renaşterea. — *Bucureştĭ, Socec şi C-nia*. 1877.

I

Adesea ne plângem despre nepăsarea publiculuĭ românesc pentru întreprinderile literare séŭ sciinţifice, şi ne silim de a o explica prin lipsa de respândire a culturiĭ. Fîra nu e cu totul fără temeiŭ; însă n'ar trebui să uităm că publicul 'şĭ-a avut periódele luĭ de entusiasm într'o vreme când starea culturiĭ era la noĭ şi maĭ înnapoiată de cât astăzĭ. Voind dar a fi drepţĭ, e maĭ bine a mărturisi că, într'o parte destul de însemnată, nepăsarea nu este tocmaĭ resultatul neştiinţeĭ, ci al decepţiunilor încercate în atâtea rindurĭ.

Patima de a munci cât se poate maĭ puţin şi de a se folosi cât se poate maĭ mult este foarte reslăţită în republica noastră literară ca şi în restul societăţiĭ, şi isbânda, seŭ cel puţin nepedepsirea 'ĭ este aproape asigurată din lipsa concurenţiĭ şĭ din insuficienţa controluluĭ. De aci bastardarea, stĕrpiciunea şi jigărirea timpurie a atâtor ramurĭ de cultură carĭ la început făgăduiaŭ o spornică desvoltare. De aci orbirea acelora cari stăruesc în ruptul capuluĭ a se închina unor metoade şi unor ideĭ ce şi-aŭ sfîrşit aintea timpul lor de maĭ multe generaţiunĭ. De aci încercările aprioristice substituindu-se la o răbdătoare cumpănire a faptelor urmărite în toate locurile şi timpurile. De aci în fine acea sumedenie de plagiate şi de mosaicurĭ care alcătueşte imensa maioritate a scrierilor ce es la lumină în toate ţilele.

Ce mirare dar, décă consciinţa societăţiĭ noastre se revoaltă faţă cu atâtea neajunsurĭ, şi cere apoĭ a 'şĭ resbuna chiar în protiva nevinovaţilor?

Din norocire anomaliile sunt numaĭ anomaliĭ, adică nu pot să se prelungească la indefinit, altmintrelea ar trebui să desperăm de noĭ înşine şi de viitorul nostru. Şi într'adevĕr, nu ne aŭ lipsit nicĭ odată bărbaţĭ de inimă, cari, nesocotind urgia amăgitorilor şi a celor amăgiţĭ, aŭ ştiut a da lucrurilor numele ce li se cade, şi s'aŭ silit, nu numaĭ de a mănţinea şi de a reimprospăta simţul adevĕruluĭ, ci încă de a 'ĭ deschide în nouĕ direcţiunĭ o zare neţărmurită.

Cursurile serale carĭ în iarna din 1874 spre 1875 se deschiseseră în salele părăginiteĭ noastre facultăţĭ de litere sunt datorite uneĭ iniţiative din felul acesta, şi este pentru noĭ o mare mângâiere décă deosebite împrejurărĭ aŭ silit chiar pe ministru şi Camera de acum a redeschide aceste cursurĭ şi a le asigura o existenţă maĭ trainică. Al cuĭ va fi fost meritul principal, se va recunóşte maĭ târziŭ, când patimile zileĭ se vor fi potolit: deocamdată ajunge a constata fapta, şi a o pune în legătură cu speranţa uneĭ apropiate regenerărĭ a facultăţiĭ în cestiune.

Ce se cerea însă de la oameniĭ însărcinaţĭ cu ocuparea nonelor catedre, şi carĭ eraŭ pretensiunile şi ţinta lor?

Uniĭ din ascultătorĭ, séŭ maĭ bine din neascultătorĭ, isbiţĭ de apariţiunea unor învĕţăturĭ carĭ fuseseră şi vor fi pururea pentru dênşiĭ o carte cu şapte peceţĭ, priviră lucrul ca şi cum ar fi fost vorbă de prestidigitaţiune séŭ de psichografie; iar alţiĭ maĭ rĕutăcioşĭ, ştiind ce fel de mijloace şi de pregătirĭ se cer pentru a profesa filologia comparată, archeologia şi filosofia pedagogică, se întrebară dacă novatoriĭ eraŭ la nivelul acelor celebrităţĭ carĭ propun aceleaşĭ sciinţe în universităţile apusene.

Cine a fost însă de bună credinţă, a ştiut prea bine că aci nu era vorbă de a ne pune de odată în concurenţă cu naţiunile cele maĭ vîrstnice şi maĭ bogate în cultură, ci numaĭ de a deschide luminilor pornite de acolo „o portiţă lăturaşă spre a intra, cam pe furiş, în scoalele româneştĭ.“ Trebuia ca noiĭ profesorĭ, deja cunoscuţĭ pentru iubirea şi sacrificiurile îndelungate cu carĭ cultivaseră spontaneiceşte ştiinţa pentru ştiinţă, să se încerce de a forma în jnna generaţiune un criteriŭ adevĕrat ştiinţific ce 'ĭ lipseşte încă, şi să înceapă de a o pune în curentul mişcăriĭ intelectuale din străinătate, dându-ĭ ast-fel aptitudinea de a străbate singură şi maĭ departe, şi făcênd de aci încolo imposibile acele nefericite procederĭ carĭ ne aŭ condus în pedagogie până la testurile didactice de estimp, în archeologie până la sculpturile luĭ Policlet, la lulelele Dacilor şi la sabia luĭ Absalon, în filologie, în fine, până la... proiectul de dicţionar al comisiuniĭ academice.

Eĭ bine! Oameniĭ aceia, pe cât le a iertat vremea, s'aŭ arĕtat demnĭ de misiunea lor. Volumul despre care ne vom ocupa aicĭ este o dovadă din cele maĭ pipăite în favoarea nouelor cursurĭ, şi ar fi foarte de dorit ca acea parte, maĭ cu seamă, a Publiculuĭ care nu avu ca şi noĭ norocul de a asculta în persoană pe d. Odobescu să se grăbească a cerceta deadreptul valoarea acesteĭ dovezĭ. (Va urma.)

O VIAŢA PIERDUTA.

(Urmare)

Era buiguit, gândirile aŭ fost încetat a se maĭ schimba în capul luĭ, simţirea i s'a fost timpit. Mereŭ vedea pe fiică-sa îmbrăcişând pe iubitul eĭ. o vedea eşită din fire, o vedea căzută jertfă slăbiciuneĭ,—şi altă nimic nu maĭ putea să vază.—Daca ar fi un copil uşor de minte, care îşĭ dă seamă şi nu se mustră de pasul ce a făcut,—îşĭ zise el într'un târziŭ,—daca ar fi cum poate că era cu zece anĭ în urmă, când nu su-

2). Gratuitatea impiegaţilor autonomĭ aĭ judeţuluĭ şi aĭ comuneĭ.

3). Responsabilitatea acestor din urmă să fie maĭ mare şi maĭ serioasă de cât este astăzĭ.

Nu intră în intenţiunea mea de a vĕ da un text de lege, cu atât maĭ puţin, cu cât mărirea prefecturilor şi crearea pe lângă aceste noĭ centruri a uneĭ representaţiunĭ provinciale, precum erau *les Etats* înaintea revoluţiuneĭ francese, nu precum sunt astăzĭ di *Landtäge* în Germania, nu comportă o lungă desvĕlire.

Mĕ voĭ întinde însă asupra organisaţiuniĭ comunale rurale şi aceasta va face obiectul viitoareĭ mele epistole.

Un Ieşean.

PUTEREA JUDICIARĂ IN ROMANIA

şi

REFORMELE PROIECTATE 1).

Punctele fundamentale sub care se póte considera importanţa instituireĭ judiciare dupe rolul ce'ĭ acordă legea sunt:

Intêiŭ, punctul de vedere politic ca putere constituţională menită a asigura ponderarea şi echilibrul puterilor Statuluĭ.

Al duoilea punct de vedere este relativ la administraţiunea justiţieĭ, şi

Al treilea relativ la moravurile judiciare şi la influenţa lor asupra moralităţiĭ publice.

Din câte am zis în articoliĭ noştri precedenţĭ, am vĕzut că în condiţiunile esterioare de recrutare în care se găsesce expusă la remanierĭ brusce şi violente care în tot-dé-una îşĭ aŭ motivul lor în consideraţiunĭ de influenţe cu totul streine instituţiuneĭ, puterea judiciară la noĭ, n'are nicĭ o autoritate în mişcarea mecanismuluĭ... Ne înşelăm... ba are o autoritate din cele maĭ vătămătoare care o compromite, o desconsideră, compromitând chiar representaţiunea naţională şi puterea esecutivă.

In adevĕr tribunalele noastre fiind chemate de lege a resolva contestaţiunile electorale, lipsite de imunitatea inamovibilităţiĭ care le-ar asigura independenţa, devin prin forţa lucrurilor instrumente a puteriĭ esecutive şi organe legale a influenţiĭ administrative în constituirea corpuluĭ electoral, şi cu modul acesta să viciază representaţiunea ţĕreĭ.

Am vĕzut în adevĕr sub tóte regimele, şi maĭ cu sémă sub regimele uneĭ politicĭ impaciente şi esclusive, numirĭ de judecătorĭ făcute *ad-hoc* în ajunul şi în timpul contestaţiunilor electorale; am vĕzut tribunale constituite ast-fel, respingând contestaţiunile cele maĭ legitime, admiţênd pe cele maĭ puţin justificate, amânând pronunciarea otărîrilor spre a ţine în o suspensiune, une-orĭ calculată, eserciţiul dreptuluĭ de vot, escludênd categoriĭ de alegĕtorĭ, deplasându-le dintr'un colegiŭ în altul, şi variând în jurisprudenţă în un mod scandalos dintr'un an în altul, dintr'o zi în alta, fără nicĭ un principiŭ, fără nicĭ o normă; ci numaĭ dupe capriciŭ şi dupe suflarea vêntuluĭ politic pornit din diferite regiunĭ maĭ mult séŭ maĭ puţin înalte; şi în acelaşĭ timp aceeaşĭ clasă de alegĕtorĭ votând într'un district la un colegiŭ şi în altul la altu; precum s'a întêmplat cu alegĕtoriĭ care plătesc contribuţiunea de 80 leĭ. Nicĭ poate fi alt-fel cu o magistratură amovibilă a căreia posiţiune este lăsată în discreţiunea unuĭ ministru silit şi el a'şĭ acoperi responsabilitatea în faţa partiduluĭ sĕŭ şi a 'şĭ apĕra posiţiunea. — O posiţiune falşă ca şi un principiŭ falş, produce neapărat resultate falşe; şi din aceasta tot echilibrul puterilor publice se găsesce falşificat, şi funcţionarea lor nu se face regulat şi fără perturbaţiunĭ care pot lua proporţiunĭ une-orĭ primejdioase.

Puterea judiciară este unul din ceĭ treĭ factorĭ aĭ suveranităţiĭ, şi fiecare om carele va voi să cugete, va recunoasce lesne că este contra interesuluĭ public şi contra uneĭ regulate funcţionărĭ a ordineĭ constituţionale de a reduce acţiunea eĭ prin reforme de natura a'ĭ diminui autoritatea.

Administraţiunea justiţieĭ are să sufere maĭ cu sémă în un mod fórte simţitor prin reformele proiectate.

Ceea ce contribue la întărirea unităţiĭ şi la puterea Statuluĭ nu este numaĭ unitatea de legislaţiune, dar maĭ mult unitatea jurisprudenţiĭ. Unitatea însă în jurisprudenţă nu se póte dobândi, când nu este omogenietate în constituirea magistratureĭ; şi omogenietate nu póte fi când instanţele inferioare sunt reduse la unităţĭ de individualitate, precum se proiectase, în loc de corpurĭ de autorităţĭ, şi unde amovibilitatea judecătorilor distruge permanenţa autorităţiĭ şi împedică orĭ-ce şir şi orĭ-ce stabilitate de tradiţiunĭ. Orĭ cât s'ar sili Curtea de Casaţiune în regiunea eĭ înaltă, a stabili prin interpretările eĭ, uniformitate de jurisprudenţă, travaliul eĭ va remânea steril şi nu va prinde rădăcină în regiunile inferioare unde judecătoriĭ se schimbă pe tótă ḑioa ca nisce sentinele isolate şi rătăcite fără consciinţă de o datorie socială.

Legislaţiunea nóstră civilă şi criminală dă tribunalelor atribuţiunĭ fórte importante. Ele pot pronuncia penalităţĭ aspre, condemnaţiunĭ de închisoare până la cincĭ anĭ, interdicţiune de drepturĭ civile, poprirea dreptuluĭ de vot şi altele; şi această mare putere voesc reformatoriĭ noştri economĭ să o încredinţeze unuĭ singur judecător, amovibil carele se schimbă la venirea fie-căruĭ ministru noŭ adus la putere de mişcările politice? Se poate oare numi aceasta justiţie? Nu este oare o enormitate puţin liberală de a lăsa la discreţiunea unuĭ aşa judecător drepturile, interesele şi onórea cetăţeanuluĭ?

Judecătorul amovibil sub influenţa politică sub care este numit séŭ menţinut în postul sĕŭ, nu poate cunósce limita unde încetează pentru dênsul datoria de supunere către superiorul sĕŭ care i se impune prin posiţiunea efemeră în care se află, şi unde începe datoria sa de magistrat şi respectul legiĭ. Legalitatea cu asemenea judecătorĭ devine un ce echivoc. Situaţiunea sa nu'ĭ dă destulă putere ca se poată popri politica de a nu depăşi cu resbunările şi cu injustiţiile eĭ, pragul uşeĭ tribunaluluĭ.

Aşa fiind, slăbiciunea magistratureĭ şi autoritatea eĭ, devin o infirmitate organică în constituirea corpuluĭ judeţiar, fără garanţiĭ pentru administraţiunea justiţiĭ şi pentru interesele justiţiabililor! Ministrul remâne judecătorul cel mare cu suprema influenţă.

In timpiĭ de maĭ 'nainte, în regimul vechiŭ, pe când Domnul era judecătorul suprem, în capul divanuluĭ sĕŭ domnesc şi sub Regulamentul organic, pe când Domnul conserva încă unele prerogative, carĭ îĭ daŭ dreptul să întăréscă otărîrile justiţiĭ saŭ să refuze întărirea sa, şi să întoarcă cu observaţiunĭ la Inalta Curte otărîrile, eĭ, să jóce rolul uneĭ secţiunĭ de reclamaţiunĭ ca să defere Inalteĭ Curţĭ otărîrile Curţilor de apel, şi să dea deslegărĭ tribunalelor, justiţiabilul alerga la *dreptatea domnească*, după limbagiu consacrat. Constituţiunea nóstră ne-a lăsat dreptatea Curţiĭ de Casaţiune. Noĭ prin menţinerea amovibilităţiĭ magistratureĭ în Curţile de apel şi tribunale şi prin reducţiunile ce se propune în personalul Curţilor şi tribunalelor fără escepţiune de Curtea de Casaţiune, voim să cădem în dreptatea ministrilor şi a partidelor politice din Adunare, cea maĭ rea şi maĭ înjositóre dreptate — décă cuvêntul dreptate se póte aplica uneĭ puterĭ bastarde, eşită dintr'un amalgam de atribuţiunĭ, pe care un eminent magistrat frances 'l-a qualificat de adevĕrat adulteriŭ.

Noĭ în loc să căutăm a degaja din ce în ce maĭ mult magistratura nóstră de lanţurile politice, ne silim în tóte chipurile a o încurca şi maĭ mult în aceste lanţurĭ, sub felurite pretexte, când cu pretext de economiĭ, când că personalul este prea mare, când că ne lipsesce elementele; şi nu voim să vedem că constituind pe *un* ministru suprem apreciator al cualităţilor magistraţilor, şi lăsênd Adunăriĭ facultatea de a reduce personalul sĕŭ emolumentele cu legea budgetară anuală, încurajăm confusiunea puterilor, depreciăm şi diminuăm puterea judiciară, compromitem libertăţile publice şi libertatea individuală, contribuim a demoralisa şi justiţia şi pe public; şi ajungem prin o consequenţă fatală la un regim despotic în administraţiunea justiţiĭ care este cea maĭ delicată şi cea maĭ importantă din tóte ramurile uneĭ administraţiunĭ publice. De aceea şi vedem că şi în ḑiare şi în Adunare s'aŭ produs atacurĭ violente şi critice ofensătóre contra magistraturiĭ nóstre, precum aŭ fost insinuările brutale şi necalificabile contra Curţiĭ de Casaţiune cu procesul Godillot, vehementele acucaţiunĭ contra Curţiĭ de Iaşĭ şi tribunaluluĭ de Roman, şi destituirile ce le-aŭ urmat.

Ceea ce ne-a împiedecat pênĕ acum de a consacra prin legĭ inamovibilitatea magistratureĭ, este că ne-am preocupat în tot-d'auna de consideraţiunĭ secondare de actualitate; şi nu vedem că cu asemenea preocupărĭ alunecăm din ḑi în ḑi maĭ mult în o practică prin care alterăm şi maĭ mult instituţiunea. Tribunalele nóstre seamănă maĭ mult a juriurĭ numite *ad-hoc* de fie care ministru noŭ venit.

Inconvenientele uneĭ asemenea stărĭ de lucrurĭ se simt din ce în ce maĭ mult şi se produc cu o ascuţime neliniscitóre la fie-care crisă ministerială. Suntem dér cu toţiĭ interesaţĭ a căuta şi a consacra singurul remediŭ ce ne póte mântui şi care nu póte fi altul de cât inamovibilitatea magistratureĭ, şi actualmente abţinerea de la orĭ-ce mĕsură de natură a'ĭ turbura situaţiunea.

Deja maĭ multe propunerĭ şi proiecte s'aŭ făcut în aniĭ 1869, 1870 şi 1871 în Senat pentru consacrarea inamovibilităţiĭ; din nenorocire însă n'aŭ isbutit, şi situaţiunea magistratureĭ a remas tot precariă şi maĭ slabă. Deprinderea de a remania magistratura nóstră pe tótă ḑiua şi cu ocasiunea fie-care schimbărĭ de ministriĭ a devenit o bólă cronică în proporţiunĭ din ce în ce maĭ marĭ. Prestigiul autorităţiĭ judiciare scade în aceeaşĭ proporţiune, şi interesele justiţiabililor se alarmézĕ cu drept cuvênt. Nimic nu póte interesa maĭ mult o societate ca o bună justiţie şi din nenorocire o bună justiţie n'avem şi nu putem avea pentru că nu scim şi nu voim a respecta acéstă supremă autoritate socială care se chiamă *puterea judiciară*. Justiţia este pânea societăţiĭ quotidiană; şi pentru noĭ nicĭ o instituţiune politică nu póte egala o putere judiciară respectată, independentă şi inviolabilă.

C. N. Brăileiu.

1). Veţi „Timpul, din 25 Ianuarie 1877.

DIN AFARA.

Austro-Ungaria. Crisa ministerială din Ungaria a intrat într'un stadiŭ pe cât se poate de problematic. Tisza a fost însărcinat a reîncepe negoţiările cu ministeriul Auersperg, adică cabinetul Tisza remâne, orĭ Tisza e însărcinat a compune un noŭ minister; toate la un loc, în Ungaria lucrurile remân cum aŭ fost. Acum întrebarea e, daca în ţĕrile de peste Laita lumea va fi mulţumită cu acest resultat. Ziarele din Viena, fără nicĭ o deosebire de partid, susţin, că ministerul Auersperg nu va putea să facă maghiarilor nicĭ o concesiune peste cele de până acum, fără ca să intre în conflict cu parlamentul. Dacă ar fi întradevĕr ast-fel, atuncĭ reintrarea luĭ Tisza în activitate însemnează o inăsprire a criseĭ. Poate că în curând ministerul Auersperg va fi silit a se retrage; poate că Reichsrathul va trebui să fie disolvat. In tot casul Austro-Ungaria este într'o stare, în cât e greŭ a prevedea, cele ce vor trebui să urmeze. Ziarele din Viena privesc noua situaţiune ca o creaţiune a Comiteluĭ Andrassy. Aceasta ar justifica întru cât-va ştirile, în înţelesul cărora demisiunea cabinetuluĭ Tisza ar fi avut şi oare-şĭ care insemnătate pentru politica esterioară.

Rusia. Reînsănătoşarea Mareluĭ duce Nicolae de pe o zi pe alta face progrese tot maĭ îmbucurătóre astfel, în cât, cel puţin de o cam dată, nu maĭ e vorba de schimbare în comanda supremă a armateĭ de sud. Ştirea, că Ţarul ar intenţiona să inspecteze armata de sud se desminte.

Polemica iscată între ziarele ruseştĭ şi cele germane se urmează neîncetat. „Golos" declarase, că Ruşiĭ ţin la amicia Germanieĭ, şi credea însă că această amicia va putea asigura libertatea de acţiune atât a Rusieĭ cât şi a Germanieĭ. La aceste „National Zeitung" res-

---

ferea să fie mustrată pentru greşeala, ce a făcut, — dar astă-zĭ . . . astă-zĭ!?

Ochiĭ bĕtrânuluĭ se impaingenirĕ, sângele i se îmbulzĭ spre cap, nu se maĭ ştia pe sine, era aproape să îşĭ iasă din fire.

Da!—grăi el,—maĭ bine să moară!.. Nu!—urmă el scrîşnind dinţiĭ. Să nu moară! Şi totu-şĭ ar fi maĭ bine să moară maĭ de vreme de cât maĭ tĕrziŭ... Ah! Pentru-ce nu am sfărmat eŭ atuncĭ pe omul acela!—Da să îl fi ucis şi nu ar fi fost om, nu lege, care m'ar fi osândit!... Nu pot!—un lucru este în lume, cu care nu mĕ pot împăca, e aceasta!

El eşi cu paşĭ hotărîţĭ şi îşĭ luă calea spre odaia fiiceĭ sale.—După câţĭ-va paşĭ se întoarse, privi împregiur, apoĭ începu să caute în toate părţile.—In sfîrşit scoase din dosul uneĭ poliţe un cuţit lung ca de douĕ palme şi lat ca de douĕ degete. Plăselele de os eraŭ luciĭ şi albe ca de ceară; însu-şĭ cuţitul era însă negru şi în tăiş eraŭ douĕ scirbiturĭ. Bĕtrânul privi câtă-va vreme cuţitul, îl sterse cu aripa sumanuluĭ, apoĭ îl puse pe masă maĭ mult îl aruncă cu dispreţ, se aşeză pe pat şi remase pe gândurĭ,

Eară-şĭ se redică. Intr'un colţ era o sĕcure răzemată de părete; o luă şi o puse pe masă, apoĭ eşi şi se întoarse cu câte-va bucăţĭ de sticlă în mână. După ce aşeḑă şi pe aceste pe masă, luă un toporaş din cuĭ, şi puindu-le pe muchea securiĭ, începu se sfărame bucăţile de sticlă cu muchea toporaşuluĭ. Era o muncă anevoiasă, dar bĕtrânul, o urmă încet după ce vĕzu sticla sfîrîmată ca praful.

Acum el îşĭ desbrăcă sumanul, îl întinse pe masă, presĕră praful de sticlă pe colţul unuĭ pulpan apoĭ apucă cuţitul, ţiind cu dreapta plăselele, eară cu stênga apăsând asupra tinghileĭ şi ast-fel începu să îl frece pe sumanul plin de praf aspru.

Din ce în ce cuţitul se curăţi... In sfîrşit nu maĭ remase nicĭ o vristă întunecoasă pe dênsul. Bĕtrânul îl privi mulţămit, îl maĭ frecă de câteva orĭ de mânecă, apoĭ luă o cute şi începu să îĭ scoaţe scîrbiturile şi să îĭ îndrepteze ascuţişul.

In toată vremea aceasta el era liniştit şi părea a nu gândi de cât la lucrul sĕŭ.—Când cuţitul fu ascuţit, după ce 'l maĭ polei câtă-va vreme de dunga meseĭ, îl privi încă odată mulţămit, îl puse pe masă, îşĭ scutură sumanul şi îl îmbrăcă.

In clipa aceasta intră Sevasta. Sĕcurea, toporaşul şi cuţitul sclipitor eraŭ pe masă.

Ochiĭ eĭ se aprirĕ asupra lor.

N'aveam ce face, grăi bĕtrânul cu un zîmbet amarnic, şi m'am pus să maĭ îndreptez cuţitul ăsta.

Dar cât de frumos e.—grăi Sevasta apucêndu-l în mână şi desmerdându-şĭ degetele cu dênsul.

Pe Moş Mărian îl trecură fiorĭ. El îi luă cuţitul din mânĭ şi îl puse în dosul poliţeĭ, de unde l'a fost luat.

Aşa! zise el, astă e făcut! In dumineca viitoare va să mĕ puĭ şi la toporaş.

El puse toporaşul în cuiŭ, sĕcurea în colţ, adună fărămăturile de sticlă şi le aruncă afară, apoĭ se întoarse la fiică-sa.

Intrând, maĭ mult căzu de cât se aşeză pe patul de alăturea. Sevasta se puse lângă dênsul, puse capul pe umĕrul luĭ, apoĭ îşĭ redică ochiĭ şi îĭ privi în faţă.

Eştĭ trist, tată!—şopti ea.

Nu sunt, draga mea.

Eştĭ trist.—zise ea.—De câte-va zile aĭ suferit maĭ mult de cât întreaga ta viaţă... Vezĭ! eŭ mult te am amărît. Iartă-mĕ tată! Aşa-ĭ, că mĕ erţĭ!?

El nu îĭ respunse nimic, dar ea îşĭ putea tălmăci respunsul din ochiĭ luĭ.

Aide, Sevastă,—du-te sus,—îĭ zise el redicându-se.—Se întunecă şi eŭ maĭ am să merg unde-va astă-zĭ.—Mĕ voĭ întoarce cam tĕrziŭ... Du-te sus, căcĭ eŭ mĕ duc să daŭ pe Cârlan în grijea luĭ Costan.

Ea plecă încet; eară Moş Mărian remase privind îndelung în urma eĭ.

XI.

Costan şedea în grajdul întunecos. Când auzi paşiĭ bĕtrânuluĭ, se redică şi plecă spre uşă.

Costane!—îĭ zise Moş Mărian aşezat,—să te ducĭ să-mĭ daĭ rachiŭ.

Pentru ce,—Moş Mărianeĭ îl întrebă Costan în îndoială.

Nu întreba, pentru-ce, ci îţĭ ia bani şi te du.

(Va urma).

punde: „Aceste cuvinte ne par cam misterioase. De o cam-dată ne-am deprins a vedea pe Rusia stăruind mereŭ la independenţă şi libertate în acţiunea internaţională; din contra; nu ştim ca Germania să aibă vre un interes a pretinde şi pentru dênsa o asemenea libertate de acţiune. Astăzĭ vedem o acţiune internaţională la graniţele Rusieĭ, nu însă la ale Germanieĭ. Dacă însă aceste cuvinte ale ziarului „Golos" însemnează o renunţare la ajutorul Germanieĭ în „acţiunea internaţională" atuncĭ n'avem de cât să declarăm că şi noĭ suntem de acord cu „Golos." — Maĭ clar: „National Zeitung" e de părere, că Germania nu e dispusă a da Rusieĭ oare-şĭ carĭ ajutoare într'un resbel eventual.

CAMERA

Şedinţa de la 4 Fevruarie 1877.

Şedinţa se deschide la ora 12 şi jumĕtate sub preşedinţa d-luĭ A. Stolojan. Presenţĭ 83 domnĭ deputaţĭ.

După îndeplinirea formalităţilor ordinare se ia în desbatere proiectul de buget al ministeruluĭ de Interne.

D. P. Ghica cere rectificarea unor erorĭ strecurate în „Monitor," prin carĭ se schimbă sensul cuvintelor din Cameră; acésta o face şi d. Mârzescu, d. Zugrăvescu; după óre carĭ discuţiunĭ asupra ordiniĭ ţileĭ la care participă domniĭ Maniu, Zugrăvescu, N. Fleva, d. ministru de Instrucţie, se primesce a se desbate bugetul ministeruluĭ de justiţie.

D. raportor Protopopescu dă lectură raportuluĭ comitetuluĭ delegaţilor asupra unor modificări aduse în legea de organisarea judecătorească.

Deschizêndu-se discuţia generală, vorbesce d. Pruncu contra suprimăriĭ Curţiĭ de Focşanĭ, prin care Moldova remâne numaĭ cu o Curte, susţine şi recomandă proiectul guvernuluĭ, ca just şi destul de economie.

D. preşedinte întrebă cine vorbesce contra.

Vocĭ; toţĭ suntem pentru Curtea de Focşanĭ.

D. Gherghelĭ: protestez, eŭ sunt contra.

D. Dimancea face apel la Adunare spre a 'l asculta. Ţice, că cestiunea s'a pus pe un teren de provincialism (întreruperĭ şi d. Mârzescu ţice că minoritatea să nu întrerupă pe majoritate).

D. Dimancea continuă şi ţice că nu e vorba aci de minoritate saŭ majoritate; fie-care vine cu opinia sa; d-nu Dimancea apoĭ arată pe larg, că interesul general trebue luat în considerare; înainte de tóte că trebuesc economiĭ (d. Mârzescu cu voce tare: florăriĭ la Mitropolie! d. Gherghel întrebă: ce a fost acésta? şi d. Mârzescu respunde: principiul de economie al majorităţiĭ. (fotoliul preşed. îl ocupă d. Rosetti).

D. Dimancea continuă ţicând, că majoritatea n'a venit aicĭ preparată de înainte, cu ideĭ fixe, premeditate, ci a venit să discute pe calea principielor, să se ciocnească ideile şi să parvină la lumină; se declară pentru suprimarea Curţiĭ de Focşanĭ, susţinênd că este un lux, că justiţiabiliĭ nu vor suferi şi justiţia se va putea împărţi; că trebue să facem tóte sacrificiile posibile în starea de penurie în care ne aflăm; cere a se primi proectul Comitetuluĭ şi ţeara îĭ va aproba şi viitorul va arĕta că bine a făcut.

Se cere închiderea discuţiĭ şi după ce d. Mârzescu vorbesce contra şi d. Nicoreanu pentru închidere, se pune la vot şi se primesce închiderea discuţiĭ.

Se pune la vot luarea în considerare a proectuluĭ (întreruperĭ sgomotoase; d-nu Fleva cere cuvêntul asupra puneriĭ votuluĭ şi crede a se da pre cădere proectuluĭ guvernuluĭ. (întreruperĭ).

D-nu ministru de justiţie esplică că în proect sunt 3 art. şi s'a discutat numaĭ unul; decĭ luarea în considerare a proectuluĭ guvernuluĭ nu prejudecă întru nimic decisiunea ce se va lua în privinţa Curţiĭ de Focşanĭ.

Se pune la vot prin bile luarea în considerare a proectuluĭ guvernuluĭ şi se primesce cu 69 bile albe pentru şi 10 negre contra din 79 votanţĭ.

La curţile de apel:

D. G. Mârzescu, susţine proectul guvernuluĭ care mănţine Statul-quo în privinţa Curţiĭ de Focşanĭ; voiţĭ d-v. să organisaţĭ ţara aceasta? Credeţĭ că faceţĭ aceasta atacând legile fundamentale; dinaintea principelor de echitate şi de economie, credeţĭ că are raţiunea de a fi atâtea prefecture, atâtea Tribunale? Să ne punem pe terêmul de adevĕrat organisator; de ce să nu alipim prefectura de Iaşĭ lingă cea de Dorohoiŭ? etc. (întreruperĭ). Aşa e şi în armată cu divisiunile teritoriale. Să nu ne atingem de legile fundamentale ale ţĕreĭ; să facem economiele posibile; sunt deprinderĭ contractate, de carĭ leginitorul trebue să ţină cont. (d. Dimancea întrerupe şi d. Mârzescu îĭ observă că domnu Dimancea e din majoritate şi la florăriĭ n'a redus etc.) Conchide propunênd a se vota art. din proectul guvernuluĭ.

D. Vulturescu vorbesce pentru desfiinţarea Curţiĭ de Focşanĭ din punct de vedere moral şi economic. (Este întrerupt adeseorĭ, maĭ cu sémă când ţice, că acolo nu e centru de lumină).

D. preşedinte invită pe d. Lecca a veni pe fotoliŭ preşed. pentru a 'l putea întrerupe şi d-sa.

D. Col. Leca regretă că Focşaniĭ n'aŭ o persónă ca d. Vulturescu spre a fi centru de lumină (ilaritate) şi cere a nu se lucra nicĭ pentru centralisare, pe când am venit cu principiŭ de descentralisare; este contra suprimăriĭ Curţiĭ de Focşanĭ, voind a înlătura suferinţele justiţiabililor, iar nu a advocaţilor. Voiţĭ să aducem Basarabia la Bucurescĭ? (ilaritate) cere a nu se suprime Curtea de Focşanĭ, ce împarte justiţia la 7 judeţe.

D. Preşedinte citesce un amendament care nu se primesce.

Se cere închiderea discuţiuniĭ şi după oare-carĭ discuţiĭ pro şi contra se primesce. (vocĭ: apel nominal).

D. Fleva în cestie de regulament zice că trebue să se voteze maĭ întâiŭ amendamentul comitetuluĭ delegaţilor.

D. Col. Leca declară că se abţine de la vot.

Punêndu-se la vot amendamentul desprte suprimare se primesce cu 44 bile albe contra 35 negre, 2 abţinerĭ din 79 votanţĭ.

D. Col. Leca face declaraţia că tot-d'auna a fost contra centralisăriĭ şi d-sa nu póte sta maĭ mult în Camera care vine cu legĭ centralisătóre ca sub d. Catargi.

D. G. Pruncu îşĭ dă dimisia motivată ca representant din acel judeţ.

D. Gherghel protestă contra ziselor d. Leca care compară Adunarea liberală cu cea de sub Catargi; roagă însă a nu se primi dimisia d-luĭ Leca.

D. Holban se asociază cu d. Leca. (sgomot).

D. Vulturescu ţice că s'a insultat Camera prin un act de despotism (sgomot) se miră cum unuĭ domnuĭ acum se supără şi se retrag când e vorba de economiĭ; cere a se invita să 'şĭ retragă demisia ceĭ carĭ aŭ dat'o.

D. Dim. Pruncu este tot de această opinie; - şi d-sa a votat contra suprimăriĭ, însă unde am ajunge dacă am demisiona tot-d'a-una când un ni s'ar primi opinia noastră?! Propune ca d-niĭ carĭ aŭ dimisionat să se invite a'şĭ relua locurile în Adunare.

D. Preşedinte pune aceasta la vot şi primindu-se, declară că d-niĭ demisionaţĭ vor fi invitaţĭ a'şĭ relua locurile.— Şedinţa se suspendă.

La redeşchidere se citesce un amendament.

D. ministru de justiţie zice că n'a fost faţă când s'a produs acel incident regretabil în urma votuluĭ dat. Guvernul a remas neutru, nu este bine însă a procede cu rapiditate şi propune a se reveni asupra'ĭ şi prin urmare să se suspende desbaterea până mâine.

D. Fleva propune că, dacă s'a închis discuţia, atuncĭ să votăm în total legea.

D. Dimancea desvoltă amendamentul de sus prin care cere suprimarea unor secţiunĭ la Curtea din Bucurescĭ şi Iaşĭ şi zice că l'a preocupat numaĭ ideia de economiĭ, decĭ toţĭ trebue să facem sacrificiĭ.

D. N. Fleva zice că economiile să inceteze acolo unde încep a avea de efect desorganisarea şi roagă pe d. Dimancea a'şĭ retrage amendamentul.

Amendamentul ne fiind susţinut de 5 membrĭ se consideră ca retras.

La art. 53.

D. Schina face un amendament în privinţa alipiriĭ jud. Teleorman la Curtea de Bucurescĭ, care se respinge.

D. N. Fleva propune ca districtul Putna să fie trecut la circumscripţiunea teritorială a Curţiĭ de Apel din Iaşĭ.

D. Cantili propune în privinţa jud. Teleorman un amendament pe care îl retrage după oare-carĭ esplicaţiunĭ ce primesce.

Circumscripţiile teritoriale ale Curţilor se primesc după proect.

D. Cantili zice că Comisia a făcut o inovaţiune fericită în art. 63; sub Catargiu s'a făcut o modificare rea contra căria am rădicat vocea.

Arată câte consecinţe rele are numirea de guvern a preşedinteluĭ Curţiĭ cu juraţĭ, care acum se propune să fie ales prin sorţĭ. În privinţa Camereĭ de punere în acusaţiune face un amandament, prin care să se esplice art. respectiv, pentru ca nu acela, care face instrucţia, să şi judece tot odată.

D. ministru de Justiţie respunde d-luĭ Cantili, că este bună alegerea prin sorţĭ, ca judecătoriĭ să nu atârne de un om; alt-fel arată că interpretarea d-luĭ Cantili în privinţa membrilor curţiĭ de punere în acusaţie nu póte avea loc.

Discuţia se închide.

Art. 63 din proiectul comisiĭ se adoptă.

Discuţia generală şi votarea în total remâne pentru poimâne.

Se pune la vot transacţiunea dintre comuna Ploescĭ şi d G. Radovicĭ pentru stingerea unuĭ proces, remasă ne votată de Joĭ şi votul remâne anulat.

D. Cantili propune ca d. ministru să retragă această transacţiune, care de 3 orĭ nu s'a putut vota. (Nu se ia nicĭ o resoluţie ne fiind faţă d. ministru de Interne.)

La ordinea zileĭ se pune bugetul ministeruluĭ de Interne.

D. Vulturescu raportor, dă lectură raportuluĭ comisiĭ bugetare relativ la acel buget.

În discuţie generală d. Fr. Milescu cere ca d. ministru de Interne să vină cât maĭ curênd la Adunare cu legile organisăriĭ comunale şi judeţeane.

Până la serviciul comptabilităţiĭ generale se primesc cifrele din proiect, fără discuţie.

D. Fleva crede că comptabilitatea este un cuvênt pompos, dar la ministerul de interne nu înţelege atâta contabilitate; propune a se face reducerĭ. — (Vocĭ: este destul de lucru)

D. N. Fleva: Eŭ m'am informat că nu e de lucru, afară de fondurĭ secrete pe care le vom casa.

(O voce: de unde sciĭ?)

D Cantili propune asemenĭ suprimarea şefuluĭ de comptabilitate, care este o superfetaţiune.

D. ministru de Interne zice că s'a cercetat, s'a căutat şi cântărit a se face economiĭ şi reducerile posibile de către comisia bugetară, să nu se maĭ ceară alte reducerĭ căcĭ s'ar desorganisa cu totul serviciul, aţĭ fost la minister?

D. Fleva zice că d. ministru îl întreabă că a fost la minister? Am fost, şi ştiţĭ ce am vĕzut? Am vĕzut că nu se lucrează nimic; amploiaţiĭ staŭ de vorbă şi chiar cu mine aŭ conversat spunându'mĭ că n'aŭ de lucru.—Se vede de la copiştĭ cât este de lucru; aicĭ sunt doĭ copiştĭ, prin urmare ce trebuesc atâţia şefĭ? (pune la biroŭ amandamentul sĕŭ de reducerĭ.)

D. ministru de Interne spune că nu se poate urca orele de lucru de odată de la 5 la 10 ore, cu atât maĭ puţin că nu se renumerează destul de bine. Causa de ce nu lucrează amploiaţiĭ nu este că nu e de lucru, ci fiind că sunt negligenţe şi serviciul sufere, fiind tóte în restanţă,

Se pune la vot şi se primesce amendamentul d-luĭ Fleva (după óre carĭ înţelegerĭ cu d. ministru) adică de a se suprima şeful de biuroŭ.

La presa autografă d. Zugrăvescu face un amandament de a se mări leafa autografuluĭ de la Interne ca celuĭ de la Esterne şi punându-se la vot se respinge.

Se primesce cifra din proect.

D. Costinescu propune suprimarea şefuluĭ uşier şi a unor curierĭ, căcĭ ministerul de Interne nu este un palat Domnesc.

D. Gherghel (voind să vorbească este întrerupt). Vĕ miraţĭ d-lor, că iaŭ cuvêntul când e vorba de uşierĭ, maĭ cu seamă d. Buescu (zgomot).

D. Buescu, D-le preşedinte, aveţĭ a mĕ apăra! zgomot, protestărĭ).

D. Gherghel cere ca să nu se suprime acele serviciĭ, fiind soldaţĭ bĕtrânĭ carĭ n'aŭ cu ce trăi.

Se pune la vot amandamentul şi se primesce, precum şi întreg art. relativ la administraţia centrală.

D. Burileanu nu ştie ce va să ziică sumele pentru mănţinerea ordineĭ publice, adică sute de napoleonĭ daţĭ prefecţilor în timp de alegerĭ.

D. ministru de Interne arată că sunt casurĭ unde nu poate spune la toată lumea cum întrebuinţează cutare sumă. (Aprobărĭ, să votăm!)

D. ministru de Esterne zice că acel art. trebuĭ trecut la fine, adică la ministerul de Esterne,

D. preşedinte: da, este cestiune de redacţiune.

D. prim-ministru. Fie-care trage spuză pe turta sa;—Ministru de Esterne are banĭ pentru presă. — (După oare-carĭ esplicărĭ date de d. ministru de Esterne se pun la vot şi se primesc sumele din buget.

D. Farculescu zice că leafa şi diurnele prefectuluĭ de poliţie sunt prea esorbitante.

(Se citesce amandamentul, în care timp se face mare zgomot prin dialogurĭ).

Amandamentul cade, priimindu-se cifrele din buget.

D. Prim-ministru cere a se adăoga un sub şef şi un arhivar la prefecturĭ, asupra căruĭ punt vorbeşte d. Burileanu contra şi d. prim-ministru îĭ rĕspunde şi punêndu-se la vot se primesce cifra din buget cu modificarea cerută de d. prim-ministru.

D. Protopopescu propune şi desvoltă amandamentul de a se suprima direcţiile şi toţĭ amploiaţĭ de la comisiĭ, carĭ sunt curate sinecure; maĭ bine comisariĭ să fie în prefectura Poliţiĭ, lângă prefect, la îndemână. . . .

(Vocĭ: acésta e centralisare! (ilaritate).

D. Cantili vorbesce contra, arătând că desfiinţând direcţiile de Comisiĭ, nicĭ comisarul n'are raţiune de a fi, doar să fie adjutantul prefectuluĭ; trebue decĭ să ne gândim ce punem în locul lor? (Vocĭ: la vot, la vot!)

Amandamentul d-luĭ Protopopescu se respinge, adoptându-se cifrele din buget cu micĭ modificaţiunĭ cerute de d. ministru de interne.

Şedinţa se rădică la orele 6 p. m. anunţându-se cea viitóre pe mâine.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI."

(Agenţia Havas).

Londra, 16 Fevruarie, sera.

(Camera comunelor. Şedinţa de la 16). Subsecretarul de stat Bourke spune, că guvernul este hotărît a respunde la nota principeluĭ Gorciakoff, că însă data acestuĭ respuns atêrnă de la deosebite împreginrărĭ. El remarcă că de curênd s'a petrecut o schimbare ministerială la Constantinopol şi că s'aŭ început negociărĭ de pace între Turcia, Serbia şi Montenegru; în sfirşit zice, că în o causă, faţă cu care întreaga Europă e interesată, va trebui ca maĭ nainte să se ia informaţiunĭ despre dispositiunile celor-l-alte cabinete europene.

Londra, 16 Fevruarie, sera,

(Camera Comunelor, continuarea şedinţeĭ de la 16.)

D. Bourke, respunzênd la o altă întrebare, zice că Turcia, între alte propositiunĭ făcute Serbieĭ spre a servi de basă la încheiarea păciĭ, a cerut ca catoliciĭ, armeniĭ şi israeliţiĭ să se bucure de aceleaşĭ drepturĭ ca Serbiĭ.

D. Bourke crede că guvernul Sêrb a respuns că, cestiunea intră în atribuţiunile legislative.

D. Bourke adaugă: «Să zice că Serbia acceptă cele-l-alte propunerĭ ale Porţiĭ. Consulul englez la Belgrad a priimit instrucţiunea de a lucra la restabilirea buneĭ înţelegerĭ între Serbia şi Turcia. Guvernul Regineĭ doresce a vedea că se dă dreptate istraeliţilor din Serbia şi România şi consulul va lucra în sensul acesta pe lângă Serbia.»

Londra, 16 Februarie, seara.

«Camera comunelor», sfârşitul şedinţeĭ de la 16.

D. Hardy, secretar de Stat la departamentul de resbel, respunzênd d-luĭ Gladstone, zice că guvernul englez nu se consideră ca scăpat de obligaţiunile ce resultă din tratatele de la 1856 şi 1871; el adaugă: «Dacă Turcia este angajată prin aceste tratate faciă, cu Europa, restul Europeĭ, o declar pe faciă sus, peremptoriŭ, trebue să fie angajat prin chiar aceste tractate faciă cu Turcia.

Roma, 17 Fevruarie dimineaţa.

Ziarul „Italia" de azĭ dimineaţă, anunciă că Midhat-Paşa, ajungând la Neapol, a primit o comunicaţiune importantă din partea Sultanuluĭ. De aci se deduce conjectura ca Midhat-Paşa poate foarte lesne fi rechemat la Constantinopole.

Londra, 17 Februarie, nóptea.

(Camera comunelor; sfârşitul şedinţeĭ de la 16.)

D. Hardy, secretar de stat la departamentul de resbel continuă ast-fel: «Noĭ n'avem intenţiunea de a întrebuinţa nicĭ constrângerea materială în privinţa Turcieĭ, nicĭ de a lua armele în favoarea sa. Noĭ sperăm că o presiune morală va fi destulă pentru a produce un bun resultat. Pentru că tótă Europa este de acord a asigura integritatea Turcieĭ. Anglitera nu este obligată a face resbel dar este obligată a menţine observarea tractatelor.

D. Chapelin impută d-luĭ Gladstone ca a vroit să răpéscă guvernuluĭ direcţiunea politică a afacerilor pentru a o pune la discreţiunea metingurilor tumultuóse şi neresponsabile.

D. Northcote, cancelarul Echiquierului respunde că decă discuţiunea care a avut loc actualmente este preliminarul unor atacurĭ sistematice contra guvernuluĭ, guvernul este gata a respunde.

D. Hartington cere amânarea urmăriĭ discuţiunii.

Constantinopole, 17 Februarie, amiazĕ.

În urma uneĭ nouĭ depeşĭ în care marele-vizir a espus avantagele ce Muntenegru ar avea de a trata la Constantinopol, Principele Nichita a rĕspuns că dênsul sĕ învoia la cererea mareluĭ vizir că va trimite imediat delegaţĭ la Constantinopol.

SCIRI SOSITE CU POSTA DIN URMA

Viena, 14 Februarie.

Resultatul intre-vorbirilor diplomatice de până acum, e, că puterile nu vor da respunsurĭ identice la nota Rusieĭ: înainte de toate va avea să respunză Englitera.

Paris, 14 Februarie.

Ştirile despre retragerea miniştrilor Decazes, Martel şi Fourichon tot maĭ circulează.

Viena, 14 Fevruarie.

Astă-zĭ ambele ministeriĭ vor conferi d'impreună cu representanţiĭ băncĭ în mod decisiv. Resultatele numaĭ de cât vor fi comunicate partiduluĭ constituţional.

Constantinopol, 14 Februarie.

Delegatul Sêrbieĭ Christici şi representantul Porţiĭ Partenew vor sosi aicĭ Duminecă. Montenegru persistă a cere ca negoţiările să se urmeze în Viena. Mustişarul ministeriuluĭ de justiţie va fi trimis în statele apusene spre a studia organisaţia judecătoriilor.

NOUTĂŢILE ZILEI.

D. Candiano-Popescu, deputatul radical din Craiova „(când n'avem ce face)", şi-a dat dimisia din Cameră. Intr'o scrisoare adresată alegĕtorilor sĕĭ din Dolj, d. Candiano arată, ca motiv al acesteĭ dimisiĭ că faptele unuĭ om politic trebue să fie în armonie cu vorbele sale, că d-sa impreună cu tot partidul naţional-liberal a promis a scădea impositele, dacă s'ar putea, dar în nicĭ un cas a le spori, că astăzĭ însă vede, că d. Brătianu a început prin a spori patentele şi că ast-fel d-sa (d. Candiano), nevoind a'ĭ face opositie, prefere a nu maĭ fi deputat.

* * *

Curtea de Casaţiunne, secţ. I, a dat Luneа trecută o hotărire importantă. A casat decisiunea Curţiĭ de Apel din Bucureştĭ, prin care, confirmându-se o încheiere a Tribunaluluĭ Brăila, să refusa un act de cumpĕrare a unor case din partea unuĭ Israelit. Principiul de drept ce 'l stabileşte dar Curtea de Casaţiune indirect este: că Israliţiĭ pot cumpăra case în oraş.

NAIVITAŢI RADICALE

Al doilea *début* al noului ministru de Justiţie, d. Câmpineanu. — (Şedinţa Camereĭ de la 1 Fevruarie). — D. ministru de Justiţie, atrage atenţia Adunăreĭ asupra proiectuluĭ de lege privitor la compunerea Curţilor cu juraţĭ, fără de care la Martie suntem ameninţaţĭ a rĕmânea fără aceste Curţĭ. D-sa face respunzĕtoare pentru această lege pe onor. Adunare.

D. I. Ionescu. Cu ameninţărĭ nu votăm. Sgomot. Desordine. D. vice preşedinte părăsesce fotoliul.

* * *

Tot din şedinţa Camereĭ de Marţĭ. — D. prim-ministru constată, că vede în această Adunare domínând maĭ mult interesul particular, de cât acel general. Vede, că fie-care din d-niĭ deputaţĭ se ocupă de interesele personelor funcţionare din localităţile d-nealor, iar nu de interesul general al unuĭ serviciŭ.

D. Maniu. Aşa este.

D. Burileanu. Protestez, eŭ nu am nicĭ un interes.

D. Dimancea îl întrerupe.

D. Burileanu, îĭ reproşază, că d. Dimancea a vorbit erĭ în interesul uneĭ rude a d-sale, pe când d-sa nu vorbesce astă-zĭ din nicĭ un interes.

D. Maniu. D-nealuĭ a susţinut pe un grec şi d-ta susţiĭ pe un alt grec. (Ese necăjit din Adunare. Ilaritate).

* * *

Unirea democratică (No. 71) impută c[illegible] servatorilor, că în eĭ astăzĭ «simţimĕ[illegible] «bineluĭ public pare cu totul năbu[illegible] «resbunarea personală.»

Nitică gramatică, domnilor [illegible] de la «Unire!» Suntem noĭ subiectele active ale resbunăriĭ noastre saŭ obiectele pasive ale resbunăriĭ altora?

30 prefecţĭ perchisionaţĭ, 4 prefecţĭ arestaţĭ, 11 ministri acusaţĭ — şi tot noĭ resbunătorĭ?

Dar nu e departe ziua, când [illegible] fui toate aceste.

* * *

Un senator fracţionist, amic al d-luĭ Nicolae Ionescu, G. L., merge pe calea ferată cu carta de liber percurs No. 61, iscălită Guilloux, locul numeluĭ lăsat în alb, şi sub denumirea „un funcţionar superior al ministeruluĭ de Finanţe."

Patriotism şi democraţie! Foarte bine; dar nitică onestitate?

BULETIN METEOROLOGIC

Temperatura. — În noaptea de 3 spre 4 Fevruarie, termometrograful s'a scoborit la 8 şi jumĕtate grade, divisiunea centigrade, subt 0.

Astăzĭ, Vinerĭ 4 Fevruarie, 11 ore diminéţa... la 2 şi jumĕtate grade subt 0, la umbră; iar la soare, termometrul s'a urcat la 10 grade maĭ sus de 0.

Inălţimea barometrică este de 766 milimetre cea ce indică timp frumos cu ger, maĭ ales noaptea.

A. Sc. Ghica.

Toţĭ detentoriĭ acţiunilor financiare sunt invitaţĭ a se reuni Duminecă 6 Fevruariŭ, la ora unu după amiazĭ în sala Chuichard strada Stirbeĭ-Vodă No. 12, spre a discuta asupra maĭ multor cestiunĭ privitóre interesele lor.

«Maĭ mulţĭ acţionarĭ.»

UNIVERSITE DE BUCAREST

Cours d'histoire littéraire

Dimanche, 4 Fevrier, à 1 heure après midi, M. de Marsillac fera une conférence sur *les rapports qui existent entre la science et la liberté.*

CURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DEVISE

Bucuresci, 5 Februarie 1877.

VALOAREA	Cerute	Offerite	Preciŭ fănut
Oblig. Rurale . 10% 1864	78	78¼	78¼
» » eşite la sorţĭ	—	93	92½
Impr. Oppenheim 8% 1866	—	—	—
Oblig. Domeniale 8% 1871	72	73½	72¼
» » eşite la sorţĭ	—	94	94
» Credit fonc Rur. 7%	—	69½	69¼
» Credit fonc. Urban	—	58	57
Impr. Mun. Cap. 80% 1875	—	68	—
Pensiĭ (300) dobândă fr. 10	—	120	—
Acţiĭ Căile fer. rom. 5% 1868	—	—	—
» priorităţĭ 6% 1868	—	—	—
Dacia C-ie de Assig. Act. (fr. 500) 8% 1871	—	260	—
Romania C-ie de Assig. Act. (fr. 200) 8% 1873	—	60	—
Mandate	—	—	—
Impr. Municipale fr. 20	—	—	—
Act. financiare Române 8%	—	—	—
Căile ferate Ottomane Act (fr. 400) 3%	—	40	—
Renta Română	—	—	—
CUPOANE			
Oblig. Rurale p. Octomb a. c.	—	96	96
» Domeniale	—	96	96
» Fonciare rurale	—	—	—
» Comunale	—	—	—
DEVISE			
Paris	—	2960	—
Marseille	—	—	—
Bruxelles	—	—	—
Anvers	9935	9940	9935
Londra	250½	2510	250¾
Londra 3 luni	—	—	—
Hamburg	—	—	—
Amsterdam	—	—	—
Viena	—	—	—
Berlin	—	122½	—
Lipsca	—	122	—
Escompt	12%	15%	—
Lira Ottomană	—	—	—
Galbenu austr.	—	—	—
Agio c. Argint	—	—	—

CURSUL VIENEI

Viena, 16 Februarie (st. n.) 1877.

Metalice	62 55
Naţionale	67 80
Renta în aur	74 20
Lose	109 75
Acţiunile băncĭ	836 —
Creditur	147 —
London	124 30
Obligaţiunĭ rurale ungare	73 50
» temeşvar	70 75
» transilvane	71 25
Argint în mărfurĭ	114 50
Ducatul	5 93
Napoleonul	9 92
Marc 100	60 90

Uă damă, venită de câte-va ḑile în ţéră, care are cunoscinţă de limba germană, engleză, franceză şi piano bine, caută, un loc. A se adresa la Tipografia Thiel & Weiss.

SALA CIRCULUI

Duminecă, 6 Februarie 1877

ULTIMUL BALU MASCATU

Musica Militară a Regiment. I-iŭ sub conducerea D-luĭ Capelmaestru **SCHOLTISCH**, va esecuta cele maĭ nouĭ ariĭ de Dans şi plăcuta bandă de lăutarĭ sub conducerea D-luĭ **SERBAN** (fostă sub conducerea decedatuluĭ NIŢĂ COLŢATU) va esecuta cele maĭ nouĭ ariĭ Naţionale şi de Salon.

Inceputul la 8½ ore séra.

DURERILE DE DINTI de orĭ-ce fel, chiar când dinţiĭ sunt găuriţĭ şi vătămaţĭ, se inlăturéză la moment şi pentru tot-d'a-una prin celebrul **Estract din India**. Acesta n'ar trebui să lipséscă în nicĭ o familiă din causa efectuluĭ escelent. Adevĕratul estract se găsesce numaĭ în singurul deposit pentru **Bucurescĭ** la **Farmacia Curţiĭ a lui Rudolf Schmettau** şi pentru **Focşani** la **Farmacia Stenner**. 383.

Point d'honoraire a payer.

Un professeur de langues habitant Bucarest depuis 32 ans, autrefois guverneur dans plusieurs maisons distinguées, desire de trouver un placement dans quelque famille distinguée à Bucarest en y donnant tous le jours deux heures d'enseignement **de français, d'allemand et de caligraphie**, il demande à titre de recompense: „logement immeublé et toutes les commodités de la maison hormis le blanchissage pour lui et son épouse."

Monseur Nicolas Butculesco et Madame B. son épouse, ont bien voulu dans leur extrême bienveillance accorder au solliciteur leurs récommandations et reuseignemens à toute demande y faite.

Les conditions d'arrangements peuvent être stipulées déja „d'aujourdhui" entre les contractants car les circonstances du solliciteur l'exigent absolument, que pour regler là-dessus ses mesures, son placement ait lieu „au plus tard" le 15/27 Mars. Voulant traiter pour l'arrangement de cette affaire, on peut s'adresser aussi directement: Calea Şerban Vodă No. 135. 394,8-1.

DE ARENDAT

MOŞIA CÂRSTÉSCA, duoĕ poştĭ depărtare de Bucurescĭ, şi 1 poştă de Ploescĭ, — de la St. George 1877.

Doctoru Turnescu

388,3-1. Bucurescĭ calea moşilor No. 55.

LE BOUQUET MINISTERIEL

Preţul 1 Franc.

Se găsesce de vĕnḑare la **Tipografia Thiel & Weis**. Vĕnḑĕtorii priimesc rabatul obicinuit.

Noul şi cel maĭ mare magasin de în incălţăminte pentru bărbaţĭ, dame şi copiĭ sub firma:

SAL. WEISERMAN

La Vultur, strada Carol I. No. 6.

Sub-semnatul am onóre a aduce la cunoscinţa onor. P. T. Public, că am aranjat în sus-ḑisul magazin un bogat asortiment de tot felul de incălţăminte *En gros* şi *En detail*, atât în ceea ce privesce ghetărie, cismărie de luces şi de tot felul, cât şi şoşonĭ şi galoşĭ francese şi germane, *din fabricele cele maĭ renumite în Europa*. Preţurile maĭ eftine de cât orĭ unde. — Fac plecata mea invitaţiune tutulor d-lor cumpĕrătorĭ şi rog a mĕ onora cu visitele d-lor spre a se informa atât de fină cualitate a mărfurilor cât şi de eftinătatea preţurilor.

Cu stimă

Sal. Weiserman.

TELEGRAPH, GAZ SI APA

Strada Stirbey-Vodă No. 38.

Stabilimentul Gaudineau, Valle & C-ie, trecând în posesiunea sub-semnaţilor încă din Maiŭ espirat, — D-nu Valle representantul vecheĭ firme, nu maĭ are nicĭ un fel de amestec séŭ drepturĭ în acéstă afacere.

389,3-1. **Anton I. Engels & Teirich.**

O buna profesoara de piano doresce a preda lecţiunĭ private, şi rogă a depune adresele respective la administraţiunea acestuĭ diar sub cifrele S. S. No. 32. 385,6-1.

C. SIEBRECHT

RECOMANDĂ

BATOAZE DE PORUMB

recunoscute de cea maĭ bună construcţie

PIETRE DE MOARA

şi

PLUGURI DE DIFERITE SYSTEME

CU PREŢURI SCĂDUTE

BUCURESCI CALLEA MOŞILORŬ No. 116.

BUCURESCI CALLEA MOŞILORŬ No. 116.

DE MII DE DOAMNE RECUNOSCUTĂ

RAVISSANTE

Remediŭ incomparabil şi nevătămătorŭ pentru infrumuseţarea pelei aprobat autentic de Dr. LEJOSSE Paris.

Depoŭ principal şi de esposiţie la **H. Schwarz**, *Budapest, Universitätsplatz No. 2, 1, 25*

Preţŭ: un flacon mare 5 fr., un flacon mică 3 fr.

Acest remediŭ de purificaţiune de pele recunoscută în tótă lumea, producĕ în moment culórea cea maĭ tandră şi sănătósă, purifică şi intinerésce pelea, produce obrazului un colorit fraget, producĕnd elasticitate şi molicione, depărtând pentru tot-d'auna pete, lintiţe, alunice, şi reşeţă de nas şi obraz, incât praful de orez séŭ oricealt dres nu maĭ e de trebuinţă. *Depoŭ în Bucurescĭ la d-nu F. Bruss, farmacie la „Speranţa".*

WALLER & HARTMANN

BUCURESCI & GALATI

RECOMANDA DOMNILOR AGRICULTORI PENTRU SESONUL VIITOR

CU PRECIURI SCĂḐUTE

Batoade de Porumb

TRANSPORTABILE

de cea maĭ perfectă şi solidă construcţie din

Fabrica D-lor CLAYTON & SHUTTLEWORTH

PRECUM ŞI

PLUGURI

DUPA RENUMITUL SISTEM HOHENHEIM.

MAGASINUL

SE AFLA IN CALEA MOGOSIOEI N° 20. VIS-A-VIS DE GRAND HOTEL DE BULEVARD CASA GRECEANU

CEL MULT INCA NUMAI 14 ḐILE

!! CATRE COMITENŢII NOSTRI !!

IN BUCURESCI SI DIN DISTRICTE

Spre a evita spesele cele marĭ de transport a mărfeĭ nóstre, inapoindu-o în străinătate, şi în urma comandelor făcute de comitenţĭ, carĭ aŭ sosit acumu, ne-am hotărât a maĭ lăsa filiala nóstră în acest oraş incă pentru un scurt timp.

Luând cont de cirnmstanţele cele grele ale situaţiunei actuale, am făcut incă o reducere insemnată a preţurilor curente maĭ jos notate.

Representantul Societăţei fabricei de Olandă şi Albiturĭ.

PREŢUL CURENT DUPĂ SCĂḐEMÉNTUL DE 45 % CU PREŢUL FICSAT.

Batiste a ½ duzină

Batiste de copiĭ a	fr.	1 10
» » Olandă a	»	1 80
» » Lino	»	7 —
» » bordate color. şi cusute	»	2 50
(soie écrue) bucata	»	2 25

Prosópe şi Servete a ¼ duzină

Prosópe de aţă curatĭ	fr.	5 —
» » damasc	»	7 50
Servete de masă (aţă)	»	4 50
» » » damasc	»	7 —
» » fructe	»	2 —

Feţe de mese a 1 bucată

Pentru 6 persóne de aţă curată albă	fr.	4 —
» 6 » » damasc	»	6 —
» 6 » » » qual. I.	»	8 —
» 12 » » » »	»	18 —
» 12 » » » »	»	14 —
» 12 » » aţă cur. albă	»	9 50

Pândărie şi garnituri de masa

36 de coţĭ Pândă de casă	fr.	18 —
39 » » » » copiĭ	fr.	25 —
45 » » Olandă de munte	»	30 —
58 » » » Belgică	»	60 —
60 » » Pândă de Olandă	»	64 —
60 » » » Rumb.	»	84 —
60 » » Toile batiste fine	»	100 —
7 buc. Ciucef. 3 coţĭ de lat	»	40 —

Servete cu feţe de mese

Pentru 6 pers. de la 9 până la 15 fr. cele maĭ fine
» 12 » » » 24 » » 58 » » » »

Rufe de Dame

Cămaşe cu şnur de chiff. de fr. 3 —				
» brod. de chiff. de fr. 3 50	p. la	6 50	m. f.	
» brod. de olandă » » 5 —	p. la	9 —	m. f.	
» de nópte » » 6 50	»	12 —	» »	
Camisóne brodate » » 3 —	»	7 —	» »	
» » de lux » » 7 —	»	15 —	» »	
Pantaloni cu garniture » » 3 —	»	6 —	» »	
» » broderie » » 5 50	»	10 —	» »	
Şorţurĭ de copiĭ » » 1 75				
» » dame » » 2 —				
Fuste de costm. simp.	fr.	5 60	p. fr.	8
» cu şlepŭ »	»	6 50	»	9
» » brod.	»	9 —	»	15

Rufe pentru Cavalerĭ

Cămaşe din oxford veritabile	fr.	5 —
» » Olanda colorată	» »	6 50
» de Chiffon alb. simplă	» »	4 50
» » » » brodată	» »	6 50
» » Olandă fină	» »	11 —
Pantaloni de pichet de érnă	» »	3 75
» » olandă	» »	4 50

Diverse

½ Duz. Ciorapĭ de Dame	fr.	8 50
½ » » » » de lină	»	9 50
½ » » » » de fildécosse	»	15
½ » » » bărbaţĭ de lină	»	9 —
½ » » » » fildécosse	»	12 50
½ » Gulere de Dame	»	4 50
½ » » » Bărbaţĭ	»	3 —
½ » » Pepturĭ brodate	»	9 —
1 Buc. Flanele	»	50

Batiste fine franceze de Lino cu brodărie desfăcute.
Un mare asortiment de garniturĭ pentru ame, Manchete şi gulere cu preţurĭ de tot reduse.
Batiste de Lino cu margine lată cu numeĭ brodate.
Cluche-rez de mătase şi pândă, în tóte culorile, Shawalurĭ lungĭ de India şi Japonia.
Comandele de prin provincĭ vor fi esecutate cu cea maĭ mare promptitudine.

LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS

PALATUL „DACIA."

şi la tóte librăriile din ţéră

se află de vĕnḑare:

METODA DE CURA NATURALA

drept contrast la

VĂTĂMĂRILE PRACTICEI MEDICALE

Singura şi sigura pază contra morţeĭ premature şi lângezireĭ cronice de

Aug. Wilh. König.

PREŢUL 2 LEI NUOI.

REGULILE

CE TREBUE PĂḐITE

pentru a

AJUNGE LA O BATRANETA INAINTATA

PREŢUL 50 CENTIM.

DE INCHIRIAT

cu preţurĭ moderate

Apartamente, Prăvălie şi Localul

CE'LŬ OCCUPĂ BANCA DE BUCURESCĬ

în

PALATULŬ „DACIA"

precum şi un

APARTAMENT IN FOSTA CASA RESCH

în faţa teatruluĭ naţional

Informaţiunĭ la Direcţiunea Societăţĭ „DACIA"

Au sosit chiar acum:

APARATE DE ESCAMOTERIE

şi alte articole de petrecere:

MASCI, PERUCHE, SEPCI

şi unelte pentru balurĭ mascate

Focurĭ de artificie pentru salóne.

Preţurile cele maĭ eftine.

CAROL WETZEL

3. Strada Carol 3. 366-3-2.

Tipografia Thiel & Weiss Palatul „Dacia"